

boe paa det Sted, hvor Freguentfen er størst, saa at altsaa saadanne extraordinaire Tilfælde, som jage ham saa stor Ekraek i Blødet, ville sjeldent indtræffe. Hvad de andre Byer angaaer, ville Tilfældene blive forholdsvis saa. — Jeg skal gjentage, at det ærede Medlem har en seil Opfattelse af Forslagets Mening, thi den er væsentlig saaledes, som den er bleven forstaaet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg).

Finantsministeren: Jeg tilstaaer, at jeg vilde have sat Pris paa, at der ikke havde været slet saa megen Resignation i Udvalget, som der har; thi det er aabenbart en vanskelig Stilling, der er anvist Finantsministeren, naar han saa at sige maa udtale sig med Bestemthed mod hele det samlede Udvalg, hvor der ikke har været den mindste Nuancering i Opfattelsen. Det bliver saameget vanskeliger, naar Finantsministeren har gjort Tilbud om Compromis, som man imidlertid har kastet tilside, og han altsaa ved at fastholde sin Mening nu skal søge at bringe Sagen igjennem saaledes, som han troer at kunne forsvare det. Jeg har, hvergang der har været Tale om den store Embedsbyrde — og det har ikke været saa ganske sjeldent — udtalt mig i den Retning, at jeg var villig til at følge med i at gjøre, hvad der i den Henseende kunde gøres; men det var min Tanke, at den Vel, man skulde gaae, var den at begrænse Embedsmændenes Antal; men at der ikke let kunde være Spørgsmaal om at indskrænke deres Lønning, ja, at man endog maatte være beløbet paa at forøge Størrelsen af de Lønninger, som vare anlaatte for svagt lønede Embedsmænd. Jeg kunde jo synes i denne min Betragtning at være i fuldkommen Overensstemmelse med Udvalget, hvis ærede Ordfører idag har hentydet til, at denne Betænkning maa betragtes som en Slags Indledning til de følgende Betænkninger, idet han har ønsket at fremsætte de mere almindelige Betragtninger i denne, og da navnlig den, at Statens nuværende finantsielle Stilling gjør det nødvendigt og ønskeligt at gjøre de Indskrænkninger, som ville være mulige, hvorefter Betænkningen udtaler sig omtrent i Overensstemmelse med

min Tanke. Men desværre maa jeg tilstaae, at det forekommer mig, at, naar det ærede Udvalg kommer til at udbrage Conseqventserne af denne Tanke, saaledes som det foreligger i dets Forslag, saa glipper den Samstemning, der endnu kunde være mellem Finantsministeren og Udvalget, og naar jeg saaledes skal sige, at jeg forsaavidt er i Overensstemmelse med Udvalget, som det er min Hensigt at gjøre de Besparselser, som jeg anseer for at være forsvarlige og rigtige, saa forekommer det mig dog, at adskillige af de Besparselser, som af Udvalget ere foreslaaede, maae betragtes som værende en daarlig Deconomi, idet jeg troer, at man for at spare i sig selv ubetydelige Beløb, tilføier Statskassen ikke ganske saa Ulemper. Jeg tør antage ikke at være i Overensstemmelse med noget Menneffe her i Thinget, naar jeg hævder den Sætning, at en Arbejder er sin Løn værd; men det kommer til Strid og Tvist, naar Spørgsmaalet bliver, hvilken da denne Løn er, og hvorledes den passende skal ansættes. Jeg vil da sige ærede Medlemmer, at det forekommer mig at være det meest beffedne Maal, en Embeds- eller Bestillingsmand kan stille sig for sit Liv i Verden, at han ved sin Virksomhed kan erhverve omtrent, hvad hans Liv koster, deri ogsaa indbefattet den Opdragelse og Uddannelse, som er nødvendig for ham for at kunne opfylde sit Kald; jeg vil endog begrænse det saaledes, at han maa være tilfreds, naar han ialfald kan perpetuere den Uddannelse, han har faaet, ved at opdrage sine Børn nogenlunde ordentligt, at han maa kunne forlange, at man ikke fordømmer ham til Guelibatet, men maa kunne erhverve, hvad han behøver til Familjens Underhold, at han ikke, naar hans Kræfter svigte, voldsig gives til det offentlige Gattigvæsen. Jeg troer, at Ingen vil nægte, at det er beffedne Fordringer, der her stilles; men jeg troer, at det ærede Udvalg gaaer Embedsmændene for nær, naar det paa alle mulige Maader søger at nedfætte de Emolumenter, de hidtil have havt. Det vilde neppe være vanskeligt, selv aldeles mathematisk at godtgjøre, at man ved at normere ringere Lønninger end de nuværende for Embedsmænd som dem, der her er Spørgsmaal om, vil